

**[Bjørner.]**

på detaliller, men blot nævne, at uldmanufakturterne i løbet af 8 år fik den dengang fantastiske sum af 2 mill. rigsdaler. Der udrededes store beløb til indforskrevne fabriks herrer, som kort efter nedlagde virksomhederne og gik bort med, hvad de havde.

Men også fra vor nyere historie kender vi eksempler på den slags politik. Tænk på loven af 4. april 1928 om erhvervenes lånefond. Var det ikke 1½ mill. kr., briketfabrikken i Kås løb af med? Og da tabet var sket og retsforbundet foreslog, at man skulle forære virksomheden til arbejderne, viste det sig, at arbejderne ikke engang ville have den foræret.

Nej, man må undskylde mig, men både teori og erfaring viser, at når staten skal til at afgøre, hvad der skal fremhjælpes, og hvem der skal hjælpes, har den en forunderlig evne til at gribe fejl, til hellere at ramme ved siden af end aldrig at ramme. Vi fra retsforbundets side kan ikke være med til at støtte dette lovforslag.

Jeg vil gerne udover den kritik, jeg er fremkommet med, komme med et positivt forslag til den højtærede finansminister. Hvis de 100 mill. kr. ligefrem brænder ham på lommen, er der en langt bedre måde at anvende dem på. Vil man sikre en naturlig rationalisering af erhvervslivet som helhed og fremelske virkelig konkurrenceedygtig produktion, så kan det bl. a. ske ved en fuldstændig afskaffelse af indførselstolden for råvarer og halvfabrikata til landbrug, industri, byggeri og håndværk og ved afskaffelse af tolden på forbrugsvarer, den, som er med til at opretholde et for højt omkostningsniveau. Det ville være en virkelig hjælp for erhvervslivet.

Næstformanden for Grosserer-Societetets komité, direktør Jernert, udtalte i aftes ved sin hjemkomst fra Det internationale Handelskammers møde i Quebec som sit indtryk, at fortsat Marshallhjælp er i fare, hvis de amerikanske skatteydere får det indtryk, at vi her i Europa vil blive stikkende i vor toldpolitik, i vor restriktionspolitik og autarkibestemmelser. Med mit eget kendskab til amerikansk tankegang tror jeg ikke, direktør Jernert har taget meget fejl. Også af den grund vil det være ønskeligt, om vi fra dansk side viste vilje til at udnytte Marshallhjælpen til afskaffelse af told og anden selvforsyningspolitik.

Den højtærede finansminister skal ikke høre bebrejdelser fra retsforbundets side, hvis han underhånden lader den højtærede handelsminister eller andre, der vil bruges til det, spørge i Washington, om 100 mill.

kr. af gavepengene, eller endog mere, måtte indgå i statsbudgettet, imod at Danmark nu viser det eksempel, som verden venter på: ophævelse af importrestriktioner og fjernelse af toldskrannerne. En sådan anvendelse af Marshallgaven ville vistnok være i givernes ånd, helt anderledes end det her foreliggende merkantilistisk-marxistiske forslag — et forslag der karakteriseres ved den tilslutning i princippet, ja ønske om udvidelse, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen for lidt siden gav udtryk for.

**Finansministeren (H. C. Hansen):** Jeg takker de ærede ordførere hr. Gustav Pedersen, hr. Himmelstrup, hr. Aksel Møller og hr. Bertel Dahlgaard — de to ærede medlemmer hr. Gustav Pedersen og hr. Bertel Dahlgaard for deres tilslutning til lovforslaget og de ærede medlemmer hr. Himmelstrup og hr. Aksel Møller, fordi debatten her i dag er ført, synes jeg, i en anden tone end den, der har præget pressen og visse udtalelser i den senere tid.

Når man har fulgt pressen i de seneste dage og dens omtale af dette lovforslag, har man fået indtryk af, at nu var Danmarks skæbnetime inde. Og når man har læst, hvorledes f. eks. et æret medlem som hr. Harald Petersen har talt om dette lovforslag og fremhævet, at det var et led i regeringens inflationsfremmende og pengeødelæggende politik, som førtes efter fagforeningernes ordre, har man spurgt sig selv, om et sådant æret medlem måske havde fået lidt for tidligt besked om en valgkamp og var gået i gang lidt hurtigere, end måske ellers påtænkt. På denne baggrund føler jeg trang til at takke de to nævnte ærede ordførere for den tone af saglighed, der trods de vidt divergerende opfattelser, der her kan være og er tale om, har været over denne debat.

Jeg forstår, at der fra venstres side og fra konservativ side ikke er nogen vilje til eller noget ønske om at medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Det er jo på forhånd meget kraftigt blevet meddelt for konservatismens vedkommende. Det kan måske undre os, at dette nu får tilslutning fra venstres side. Venstres folk i det udvalg, der har beskæftiget sig med spørgsmålet f. eks. om mejerirationaliseringen, har i hvert fald ikke haft den opfattelse, som det ærede medlem hr. Himmelstrup sluttede med, at der her var tale om en begyndende socialisering. Det må vist også siges, at det er en meget småt begyndende socialisering, at det er et meget beskedent udgangspunkt, der kan vælges eller kan være tale om at vælge her, hvis dette lovforslag skal bruges i forbin-